

Visitaforedrag

Biskop Kari Alvsvågs visitas

til Fredrikstad domkirkes sokn 14.-19.april 2026

Innledning

Det er litt spesielt å gjennomføre bispevisitas i sin egen hjemmemenighet!

Og det er mitt sokn på flere måter:

Det er i Fredrikstad domkirkes sokn jeg har stemmerett ved menighetsrådsvalget som kirkemedlem Kari. Og skal jeg gå i kirken på en frisøndag er det et naturlig valg å rusle bort til domkirken.

I rollen som biskop Kari er domkirken min base. Her står bispestolen, her ble jeg vigslet til biskop for ganske nøyaktig fire år siden, og her har jeg ofte gudstjenester i forbindelse med fagsamlinger i bispedømmet.

Så har jeg i likhet med alle Fredrikstads innbyggere ikke bare en identitet knyttet til det helt lokale, enten man definerer det som en menighet eller bydel, men til hele byen. Og i byer med en domkirke vil den i tillegg til å være soknekirke og bispedømmets kirke også være byens hovedkirke.

Menighetsrådet i Fredrikstad domkirkes sokn er bevisst på disse tre funksjonene til domkirken. Nettopp ivaretagelsen av disse var tema i møtet jeg hadde med dem under visitasen, og vi brukte også tid på det i møtet med de ansatte.

Jeg har derfor funnet det hensiktsmessig å strukturere dette visitaforedraget etter domkirkens tre funksjoner. Domkirkens råd og ansatte er jo alene i Borg om å håndtere denne litt komplekse situasjonen, og de må altså gjøre det i samspill med den øvrige kirken i Fredrikstad og

meg som biskop. Det har vært spennende å dykke litt dypere inn i dette under visitasen, og jeg gleder meg til å utvikle dette samarbeidet videre sammen med dere.

Menighetsrådet her har valgt som et bærende punkt i sin strategi at domkirken skal være en del av byens puls. Det er også en god rød tråd å ha med seg gjennom foredraget.

Gjennom denne visitasen har jeg fått oppleve at både råd og ansatte jobber målrettet for at dette skal bli virkelighet, og jeg er imponert over vilje og evne til å få dette til.

Det har vært en visitas med stor vekt på å møte både eksisterende og mulige samarbeidspartnere i både soknet og hele byen. Og jeg har fått møte veldig mange mennesker som har et varmt og bankende hjerte for at mennesker i Fredrikstad skal bli sett, og oppleve tilhørighet, anerkjennelse og mestring.

Fredrikstad domkirke som sognekirke

I Den norske kirke er soknet den grunnleggende enhet. Menighetsrådet har ansvar for at medlemmene blir betjent med gudstjenester og kirkelige handlinger, og for at kirkelig undervisning, kirkemusikk og diakoni er innarbeidet og blir utviklet i soknet.

Gudstjenestene i domkirken er menighetsarbeidets kjerne.

Kirken i Fredrikstad arbeidet gjennom hele 2025 med å tilpasse byens gudstjenesteliv til en ny og tøffere økonomisk situasjon. Jeg innvilget i mars en søknad om ny permanent forordning med en betydelig reduksjon i antall forordnede gudstjenester. Det er viktig at det er samsvar mellom ressurser

og forordning, og det er vesentlig at kirken ikke binder opp så mye kapasitet i helgene at det ikke er mulig å være kirke hele uka.

Når det gjelder domkirken har jeg i forordningen sagt at det normalt skal feires gudstjeneste der hver søndag. Folk skal kunne forvente at søndag er kirkedag i domkirken. En puls som slår året gjennom.

Gudstjenestearbeidet her er av høy kvalitet. Det er da også et av målene i strategiplanen, hvor det i tillegg er uttrykt et ønske om en aktiv bruk av korene i gudstjenesten. Det er flott at det er etablert et eget gudstjenesteutvalg med egen referansegruppe, og at det gis rom for tilbakemeldinger fra deltakerne gjennom systemet med evalueringsslenke i programmene.

Det er veldig gledelig at total gudstjenestedeltakelse har økt kraftig fra 2024 til 25. Noe kan tilskrives at domkirken var vertskap for flere fellesgudstjenester enn normalt i 2025 pga den midlertidige reduserte forordningen i fellesrådsområdet. Men det er likevel ingen tvil om at gudstjenestearbeidet har ordentlig vind i seilene takket være godt strategisk arbeid.

I domkirkens sokn er det bare snaut 300 **barn og unge** under 20 år som er medlemmer. Det er derfor naturlig at mye av tilbudet til døpte og andre interesserte skjer i samarbeid med nabomenighetene. Det er i all hovedsak Glemmen og Gamle Glemmen som er vertskap for tiltakene.

Jeg mener likevel at domkirken ikke bør slå seg helt til ro med dette, og vil særlig peke på to muligheter til å også å være en kirke for barn og unge:

Samarbeid med skoler: Soknets barne- og ungdomsskole, Cicignon, deltar på skolegudstjenester, men det er ikke etablert et samarbeid innenfor læreplan og kompetansemål i KRLE eller andre relevante fag.

Klasser som ønsker å besøke kirken blir tatt imot. Jeg vil oppfordre til at det i samarbeid med skolen plukkes ut et par trinn som inviteres til tiltak som er forberedt. Det finnes en rekke ideer og ferdige oppskrifter i kirkens ressursbank. En slik ordning vil gjøre det mulig for kirken å tilpasse besøkene eget årshjul, gi forutsigbarhet til skolen, og gi langt flere barn og unge mulighet til å bli kjent med kirkens fortellinger, kulturarv og musikk. Dette er god kunnskap å ha med seg uavhengig av trosbakgrunn.

Domkirkens permanente utstilling «Grenseland – fortellinger som bygger broer» har også, som nevnt i innberetningen, et potensiale også overfor barneskolene, ikke bare ungdomsskolene som hittil har vært målgruppen.

Den andre muligheten jeg vil peke på er å legge til rette for at barn og unge som kommer innom kirken umiddelbart finner noe som appellerer til dem. Dette kan gjelde både tilfeldige besøk under åpen kirke og barn som deltar på gudstjenester, og kan kanskje til og med kobles til det store antallet barn som hver dag leker i Kirkeparken.

Her er det bare fantasien som setter grenser. Det kan være en spennende sporlek i kirkerommet, noe visuelt og/eller taktilt som vekker oppmerksomheten allerede i våpenhuset, et enkelt barnas alter, eller aktivitetsmateriell som ligger lett tilgjengelig.

Domkirkens sokn har for noen år fått en videregående skole innenfor soknegrensene. Kirken har hatt et ønske om å få etablert kontakt, og visitasen ble en anledning til det. Jeg fikk møte skole- og elevrådsledelse denne uka, og det gjorde inntrykk å høre om den prosessen skolen har vært igjennom med rask flytting, og en krevende oppstart i lokaler som ikke akkurat var skreddersydd for formålet. Men nå står de støtt og har mye å bygge videre frem mot ny flytting i 2029/30. I møtet ble det samtalt om

muligheter for samarbeid, og det var særlig på feltet religionsdialog det ble sett muligheter. Kirken har gode kontakter med andre trossamfunn, og kan legge til rette for arbeid med dialog og demokratisk motstandskraft. Her er det gode muligheter for lokalkirken å følge opp videre.

Jeg er så takknemlig for alle de engasjerte lærerne som hver dag går på jobb for at våre barn og barnebarn skal få en best mulig hverdag. Skole og barnehage er en ufattelig viktig arena. Betydningen av det som legges ned av innstas der er enorm! Stor takk til alle som gjør at barn og unge opplever seg sett og verdsatt!

Domkirkens menighet har en tydelig og god **diakonal profil**.

Den ukentlige onsdagsmiddagen i kjelleren er godt innarbeidet, og har potensiale til å favne enda flere. Det er svært verdifullt å kunne tilby både rimelig og sunn mat, og et sosialt fellesskap rundt måltidet. Det er ingen tvil om at flere enn de som i dag benytter tilbudet kunne hatt glede av det. Jeg vil oppfordre til å jobbe målrettet videre med det, på en bærekraftig måte økonomisk og hva gjelder menneskelige ressurser.

Diakonien er også et felt der det samarbeides godt på tvers av soknegrensene. Diakonen i domkirken er jevnlig til stede på lindrende avdeling på helsehuset i Fredrikstad som jeg fikk besøke denne uka. Det blir satt stor pris på at diakonen er en del av det tverrfaglige teamet, og det er godt å høre hvordan det legges vekt på å respektere og ivareta de åndelige og eksistensielle behovene til mennesker som er i livets siste fase. Det er krevende å stå i en jobb over tid der man er i så tett kontakt med død og sorg. Det kan føre til emosjonell trøtthet. I samtalen om hvordan ansatte kan ivaretas kom det opp et forslag om å invitere helsearbeidere til en type Åpen kirke med mulighet for refleksjon,

ettertanke og symbolhandlinger. Dette hadde vært spennende å arbeide videre med. Det er også mulig å invitere ansatte til kirkens kjellerkvelder med tema knyttet til åpenhet om døden. Så ble det i dette møtet også tatt opp om det er behov for skriftliggjøring av samarbeidet mellom kommunens helsetjenester og kirken. Selv om relasjonene er gode, vil en gjensidig forventningsavklaring i form av en avtale kunne forsterke arbeidet og sikre kontinuitet når personell skiftes ut.

Fredrikstad kommune har store utfordringer knyttet til en høy andel lavinntektshusholdninger. Dette rammer i særlig grad barn som vokser opp under slike forhold, men også de voksne. Dette er noe diakonien i fellesrådsområdet bør prioritere høyt, og det er behov for å jobbe sammen om tiltak som motvirker utenforskap.

Et viktig diakonalt tiltak er **Åpen kirke**. Her har domkirken virkelig gjort et stort og viktig arbeid, og har nå fått til over 200 dager i året med Åpen kirke. I møtet med menighetsrådet var det flere som fortalte hvor godt det gjorde dem å se åpne dører til kirken når de passerte forbi. Et veldig viktig grep menigheten har gjort, er å lytte til byens puls når man planlegger Åpen kirke. Det medførte for eksempel at da 17.mai-toget fikk ny rute kastet kirken seg rundt og sørget for åpne dører når det var mest folk forbi. I møtet med staben ble det luftet muligheter for å forlenge de faste tidene for Åpen kirke på vanlige hverdager med en time for å ha åpent når elevene i hovedsak går fra skolen.

Domkirken har et rikt og godt **kirkemusikalsk** arbeid. Fem kor er tilknyttet menighetens arbeid. De beriker gudstjenester, og har egne konserter både i domkirken og andre steder. De åtte årlige aftensang og evensongs er også båret av korene. Det er fornuftig at kortilbudene i Glemmen og domkirken

er differensiert og koordinert slik at man i minst mulig grad konkurrerer om samme målgruppe.

Kirkemusikken i domkirken er et godt eksempel på at kirkens tre roller smelter sammen og beriker hverandre.

I Den norske kirkes «Plan for kirkemusikk» står det: *Domkirkene har en særlig oppgave til å sørge for både tradisjon og fornyelse i det kirkemusikalske arbeidet. Domkirkene er kirkemusikalske kraftsentrum som er til stor inspirasjon for de ulike lokale menighetene i bispedømmet.*

Det er ingen tvil om at menigheten nyter godt av at domkirken har svært dyktige domorganister, og at statusen som domkirke gir et ekstra løft til arbeidet. Jeg inviterer gjerne til en videre samtale om hvordan kompetansen og kvaliteten her i enda større grad kan komme resten av bispedømmet til gode.

Fredrikstad domkirke som byens hovedkirke

En domkirke skal være en kirke for hele byen. Ikke på den måten at den tapper de andre soknekirkene for funksjoner eller folk. Nei, den lokale identiteten i byens ulike sokn er helt umistelig. At vi har valgte råd, frivillige og ansatte med et sterkt eierforhold til sitt sted og sin kirke i alle byens 10 menigheter er en enorm styrke for både demokratiet og folkekirken.

Men av og til- og på noen områder- er det godt å ha et felles samlingssted, også for kirken. Jeg skal være veldig forsiktig med å dra paralleller mellom fotballen og kirken, for de som kjenner meg vet at jeg ikke kan påberope meg å være fotballekspert. Men siden jeg var på Fredrikstad stadion og hadde stort utbytte av å møte dedikerte folk fra FFK samfunn våger jeg meg likevel på et forsøk: Jeg tror mange som går på hjemmekampene til FFK

kjenner på både tilhørighet og stolthet selv om man til daglig spiller på Begby eller bor på Onsøy. Det tar ikke bort den lokale stoltheten og identiteten, men tilfører noe nytt og gjør en til en del av noe større.

Jeg tenker at domkirken kan ha noe av den samme funksjonen for kirken i Fredrikstad.

Vi vet fra medlemsundersøkelsene våre at de fleste ikke skiller mellom kirken lokalt og nasjonalt. Og jeg tror vi kan anta at det samme gjelder innenfor en by. Så det som skjer av positive ting i domkirken vil gjøre at det gode omdømmet smitter over på alle lokalmenighetene.

Mange av tiltakene i menighetsrådets strategiplan forsterker denne effekten. Jeg tenker på FFK-gudstjenesten, Åpen kirke ved store arrangementer i byen, som IDYLL, og nå det helt nystartede Unge voksne-arbeidet «18-30».

Menigheten har og hatt en økt bevissthet på å koble arbeidet på merkedager og aktuelle hendelser, som FN's verdensdager, deportasjonsdagen, samenes nasjonaldag, verdensdagen mot islamofobi og så videre. Dette er også en måte å være koblet på byens og storsamfunnets puls. I møtet med Foreningen Samer i Østfold ble det understreket hvor betydningsfullt det var at domkirken for noen år siden tok initiativ til gudstjeneste 6.februar.

Dette er helt i samsvar med Borg bispedømmes strategiske mål som domkirken har tatt inn i sin plan: At «kirken skal være synlig i samfunnet, oppleves relevant og engasjere seg i menneskers liv»

Mange av møtepunktene under visitasen hadde som mål å forsterke dette arbeidet:

-Det var spennende å snakke med Fredrikstad Næringsråd om byutvikling

og kirken som en samfunnsendrende kraft. Her ble det notert mange oppfølgingspunkter der kirkeverge og domprost får et særlig ansvar for å ta det videre. Både destinasjonsutvikling, utvikling av byrom, samarbeid om julemarkedet og det å få med hele sentrum på kirkens jubileum ble nevnt.

-På Høgskolen i Østfold møtte jeg både ledelse og studenter, og det er et gjensidig ønske å forsterke kirkens tilstedeværelse der. Kirkemøtet har pekt på ungdom 18-30 som en særlig prioritert målgruppe de neste årene, og Fredrikstad fellesråd og Borg bispedømmeråd har alt fulgt opp dette i sine egne planer. Vi har jobbet for at avsatte budsjettmidler nasjonalt ikke bare går til de aller største byene, men også byer som Fredrikstad– og vil fortsette med det. Målet er at vi skal kunne være mer til stede for studenter- «Være der livet leves» som det heter i kirkens strategi.

-Samtalen med redaktøren i Fredrikstad Blad gav både nyttig kunnskap om dagens medievirkelighet, og om hvordan kirken må tenke i sin kommunikasjonsstrategi for å nå gjennom til leserne. En sterk lokalpresse er veldig viktig for byen, og redaktørstyrte medier er en umistelig ressurs både i det maktkritiske arbeidet og i jobben med å holde demokratiet levende og sterkt.

-Møtet med NAV la et godt grunnlag for mer gjensidig samarbeid. Kirkevergen inviterte NAV med på allmøte for kirkens ansatte, og kirken er allerede en god partner ved å tilby ulike tiltak for å få mennesker i jobb. Kirken kan også bidra på dette feltet med sin kompetanse og sitt nettverk innenfor interreligiøs dialog og samhandling til støtte for et inkluderende samfunn.

Den viktigste samarbeidspartneren til kirken i Fredrikstad er **Fredrikstad kommune**. Samarbeidet er godt, og det samarbeides på alle nivåer i hele kommunen. Det er likevel muligheter for å forsterke samskapingen

gjennom økt bevissthet om hverandres styrker og spesialiteter.

Jeg er veldig glad for at menighetene i byen er blitt mer bevisst på at det er viktig å jobbe kunnskapsbasert og systematisk når man skal få til et godt samarbeid. Når kirken skal utvikle nytt arbeid er det nødvendig å bruke fra undersøkelser og forskning, og å snakke med målgruppene man ønsker å nå. Dette er også en måte å jobbe på vi bruker i bispedømmet, og som har vist seg veldig nyttig.

Vi hadde et godt møte med ordfører og ansatte i kommuneledelsen under visitasen. Hovedtema her var hvordan vi kan jobbe sammen for å minske utenforskap. Altfor mange står mot sin vilje utenfor studie og arbeid. Flere bykommuner i Østfold har tematisert utfordringer knyttet til sekundærflytting. I debatten som har fulgt dette er det tendenser til at grupper stigmatiseres. Jeg er glad for at ordfører uttrykte at det er storsamfunnets system og ordninger for å bistå kommunen i sine oppgaver som må endres.

I møtet ble det sett på behovet for avtaler mellom kommunen og kirken, og områdene beredskap, helse og skole/barnehage ble særlig trukket frem. Jeg vil oppfordre kirkeledelsen i Fredrikstad og kommunen til å jobbe frem gode avtaler på disse feltene, som gir forutsigbarhet og forventningsavklaring.

I 2030 fyller **domkirken 150 år**. Det faller sammen med Nasjonaljubileet «Norge i 1000 år». Et jubileum er en veldig god anledning til å samle laget, finne en retning og bli mer synlig og relevant. Det er naturlig å koble Domkirkejubileet og Nasjonaljubileet sammen.

Kommunens ledelse fortalte at de også er i gang med å planlegge jubileumsåret, i møtet med dem var det enighet om at komiteene må samarbeide.

Ved et kirkejubileum er det vanlig å ha en gjennomgang av behov for oppussing og renovasjon. Fellesrådet ved kirkevergen har allerede signalisert dette i sine budsjettinnspill, og har klart å hente ut midler fra det statlig finansierte Kirkebevaringsfondet til et forprosjekt. Jeg håper kommunen ser verdien i at domkirken får et løft frem mot jubileet, og fremstår som et velholdt og vakkert signalbygg i kommunen.

Det er gode muligheter for at det blir utløst nye statlige midler når kommunen stiller med en egenandel. Jeg gleder meg til å følge prosjektet.

Når det gjelder det mer innholdsmessige i jubileet er det naturlig at også bispedømmet og biskopen får en rolle i planleggingen. Det bringer oss videre til den tredje funksjonen domkirken har.

Fredrikstad domkirke som biskopens og hele bispedømmets kirke

Et bispesete er stedet der biskopen holder til, og kirken på stedet er dermed biskopens kirke, eller domkirke.

Bispetetene i Norge har en historie tilbake til middelalderen og kristningen av Norge. Fem av dagens bispedømmer kan trekke linjene tilbake til den gang, siden har det vært oppdelinger slik at vi i dag er 11. Og Borg er faktisk det nest yngste, fra 1969, da man innså at Oslo bispedømme var for stort til å fungere etter intensjonen.

Det var kamp om å bli bispesete den gangen, mellom Moss, Sarpsborg, Eidsberg og Fredrikstad. Fredrikstad kommune la mye arbeid og prestisje i å bli valgt, og kanskje var det utslagsgivende at de kunne stille med Vestre Fredrikstad kirke, relativt nyoppusset og ganske så storslagen.

I dag er vi enige om at det var et godt valg, og mye ligger til rette for at domkirken kan fylle sin funksjon som bispesete.

Men hva ligger egentlig i det? Utover at bispevigslingen skjer her, og at det er en forventning om at domkirkene skal være et kirkemusikalsk kraftsentrum, er det ikke så mye som er skriftliggjort.

Når Borg ikke kan vise til en lang historie, og i tillegg Fredrikstad ikke akkurat ligger midt i bispedømmet, krever det en aktiv holdning og et offensivt arbeid for å styrke og tydeliggjøre denne funksjonen.

Jeg har bevisst valgt å bruke domkirken i forbindelse med fagsamlinger jeg innkaller til gjennom året. Det kan dreie seg om 6-8 i tallet, for prester, ansatte innenfor kirkemusikk, diakoni og undervisning, for pensjonister, og for andre grupper jeg samler. Jeg legger alltid en gudstjeneste til disse samlingene, og det er veldig fint å benytte domkirkens ressurser til disse. Jeg har også flyttet nyttårmottagelsen jeg har for ordførere, kirkelige ledere og andre samarbeidspartnere i januar hvert år fra bispegården til domkirken. Da dekker vi langbord i hele midtgangen, og lager en ganske spesiell og unik opplevelse vi får mange gode tilbakemeldinger på.

Da jeg begynte som biskop var tradisjonen at biskopen holdt en gudstjeneste i julen og en i påsken. Jeg har i tillegg vært med på «Ni lesninger». Etter noen år i rollen er jeg kommet til at jeg ønsker å delta noe mer på gudstjenester gjennom året. Dette kan vi følge opp i de faste samarbeidsmøtene vi har mellom domkirkens stab og bispekontoret. Menighetsrådets ønsker vil selvsagt bli lyttet til.

Så vil jeg vende tilbake til nasjonaljubileet og veien dit. Verdigrunnlaget for jubileet er formulert i fem spørsmål:

- Hvordan skaper vi et fellesskap som både tåler og verdsetter ulikhet?
- Finnes det et verdigrunnlag som er ufravikelig?
- Hvordan forstår og definerer vi oss selv i møte med andre?
- Hva tar vi med oss fra fortiden og hva leverer vi videre?
- Hvordan former vi et samfunn i spenningen mellom tradisjon og fornyelse?

Jubileet er en ypperlig anledning til å sette felles verdier på dagsorden, og for oss som folkekirke til å styrke tverrkirkelig og interreligiøst arbeid.

Den nasjonale komiteen for jubileet er oppnevnt av Barne- og familiedepartementet og har stortingspresidenten som leder. Preses Olav Fykse Tveit sitter der for kirken.

Frem mot 2030 pågår en jubileumsstafett der ett sted i landet hvert år er vertskap for en tema-etappe. I år er det Sarpsborg, med tema «Slekt og samfunn». I tillegg til disse temaene har jubileet en satsing kalt «Tusenårstemaer» som skal synliggjøre mangfoldet i Norgeshistorien. Et eksempel er «Tro i 1000 år» som Norges Kristne Råd har tatt et særlig ansvar for. Andre eksempler er «Pilegrim i 1000 år» og «Musikk i 1000 år». Nok av relevante ting å koble seg på for kirken, ikke minst gir det mange muligheter for samarbeid med skoler.

Jeg kunne veldig godt tenke meg en serie verdisamtaler i domkirken frem mot jubileet, der vi blant annet tar for oss spørsmålene fra verdigrunnlaget, og fører dialog med alle relevante samtalepartnere om hvordan vi kan skape et større og mer inkluderende «vi» innenfor det store kulturelle, språklige og religiøse mangfoldet som beriker landet vårt. Og så må vi ha god musikk!

Det vil også være naturlig at domkirken og Fredrikstad som bispesete og stiftsby, blir hovedstedet for andre arrangementer og markeringer i forbindelse med jubileet i bispedømmets regi.

Det valgte bispedømmerådet har en viktig rolle som strategisk organ som legger planer for bispedømmets sekretariat og proster. Det vil være naturlig at vi også involverer bispedømmerådet i samtalen om hvordan domkirkens posisjon som hele bispedømmets kirke kan styrkes.

Jeg ser frem til å videreutvikle Fredrikstad som stiftsby og bispesete, i Norges største bispedømme målt i antall medlemmer, på en måte som er til glede for både byen og kirken her, og for hele Borg bispedømme.

Avslutning

Det har vært en stor glede for meg å være på visitas i min egen by, og min egen menighet! Nå føler jeg meg mer enda mer hjemme her!

Domkirken har en dedikert og dyktig stab som arbeider sammen med et menighetsråd med kraft og med tydelig retning. Domkirkens sokns styrke er både beliggenhet, bygg, tradisjoner og menneskene. Når dette får spille sammen er dere virkelig en del av hele byens puls.

Jeg opplever at både råd og ansatte har høy bevissthet om den spesielle rollen dere har i å ivareta domkirkens tre funksjoner.

Kirken i Fredrikstad var i fjor gjennom en krevende prosess knyttet til kutt i økonomien. Alle kriser er vonde, men har samtidig potensiale til at noe godt kan komme ut på andre siden. Jeg ser tegn til at dette også har skjedd her; at kirken er blitt mer bevisst på hva som er umistelig, og på hvordan ressurser kan omdisponeres slik at kirken kan «være mer for flere».

Verden rundt oss har forandret seg de siste årene. Vi snakker nå om ting vi før opplevde hørte til andre steder. Om beredskap, krig, knapphet på varer. Selv om vi likevel er enormt privilegerte her nord kjenner også vi at det gjør noe med oss. Mange leter etter håpsteget, og når jeg er rundt og spør folk hva de ønsker av kirken er ofte svaret: «Gi oss håp!»

I en hardere verden blir håp lett avfeid som naivt, og tro som irrelevant eller tåpelig eller farlig. Men sånn er det ikke. Vi trenger en kirke som i handling og ord formidler håp. For kirken er håpet forankret i påskens budskap om den oppstandne Kristus som seiret over døden. Det feirer vi hver eneste gudstjeneste, og fra gudstjenesten med ord, dåp og nattverdbord sendes vi ut i byen for å tjene mennesker slik at alle skal få oppleve at de har den samme ukrenkelige verdi og er omsluttet av Guds kjærlighet.

Domkirken står her som et synlig tegn på dette, og på håpet som holder fra evighet til evighet.

Må Gud velsigne alle som har tilhold her, og alt det gode som skjer.

Biskop Kari Alvsvåg

Fredrikstad 19.april 2026

Mer himmel på jord

Strategiske mål for Den norske kirke i Borg
I perioden 2022–2029 vil vi at:

1. Den norske kirke er synlig i samfunnet, oppleves relevant og engasjerer seg i menneskers liv.
2. Flere opplever tilhørighet og fellesskap ved å søke dåp, konfirmasjon og delta i barne- og ungdomsaktiviteter
3. Flere deltar i og opplever gudstjenester, kirkelige handlinger og kirkelige møteplasser som inkluderende og trosstyrkende fellesskap.

| Den norske kirkes strategi for 2022–2029 |  Kirken åpner rom for tro |  Kirken er der livet leves |  Kirken er mer for flere |
|--|---|--|--|
|  Kirken for den enkelte | Forkynner evangeliet til mennesker gjennom hele livet | Styrker kirken som kulturarena og forvalter av kulturarv for alle generasjoner | Gir tilhørighet og skaper gode møteplasser og fellesskap fysisk og digitalt |
|  Kirken i samfunnet | Fremmer verdier som utfordrer og som bygger et godt samfunn for alle | Bidrar til å virkeliggjøre bærekraftsmålene – lokalt, nasjonalt og globalt | Motvirker utenforskap og utforsker nye måter å være kirke på |
|  Kirken som organisasjon | Styrker gjennom sin organisering en levende og nærværende folkekirke | Samhandler med organisasjonslivet, andre tros- og kirkesamfunn, offentlige, private og ideelle aktører | Skaper mangfoldig, rekrutterende og inkluderende arbeidsplass og frivillighetsarena |

Den norske kirke er en bekjennende, åpen, tjenende og misjonerende folkekirke, som vitner i ord og gjerning om frelse, frihet og håp i Jesus Kristus.



DEN NORSKE KIRKE
Borg bispedømme